

dighed, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at dette Udtryk om fordærlige Foranstaltninger, selv om Loven bliver vedtagen, vil gælde baade i København med Hensyn til Overpræsidenten og for Landkommunernes Vedkommende.

Endelig har man i Folketinget ment med Hensyn til de Forretninger, som skulle overdrages Byraadets Formand, at der kunde være Grund til at præcisere med Hensyn til Deltagelse i Legatbestyrelse, at det, hvor det af Legatfundatsen selv eller af de testamentariske Bestemmelser, hvorved Legatet er stiftet, fremgaar, at det er Meningen, at Byraadets Formand og ikke den kongevalgte Embedsmand skal være med i Bestyrelsen, er en Selvfølge, at dette saa sker. Det var noget, der fulgte af sig selv, selv om det ikke kom ind i Loven. — Ligeledes har man med Hensyn til Bygningskommissionen fundet det rigtigt udtrykkelig at sætte ind i Loven, at Byraadets Formand skal være Medlem af Bygningskommissionen; samtidig har man slaaet fast, at Politimesteren vedblivende skal have Sæde i Bygningskommissionen. Disse Smaaforandringer har jeg som sagt ikke haft nogen Betænkelighed ved.

Jeg haaber, at Forslaget maa møde Forstaaelse og Velvillie i dette høje Ting. Der har for Aar tilbage været Forslag, jeg ved ikke, om jeg maa sige mere vidtgaaende Forslag end dette, men dette Tings Flertal har i hvert Fald ikke tidligere fundet Lejlighed til at beskæftige sig med Forslaget, men har endogsaa standset det ved en Dagsorden. Jeg vil haabe, at man vil finde, at saavel de kommunale Forretninger som Retsbetjentenes og Underøvrighedens Virksomhed nu ere af et saadant Omfang, at det af Hensyn saavel til Byerne som af Hensyn til Udførelsen af Hvervet som Retsbetjent og Underøvrighed er paakrævet, at man fritager Retsbetjentene for deres kommunale Hverv, og at man vil finde, at den Form, man her har søgt at give Lovforslaget, og den Linie, som er trukken op for Fordelingen af Arbejdet, ere af en saadan Natur, at man i hvert Fald for Tiden vil kunne føle sig tilfreds med det; jeg tillader mig derfor paa det bedste at anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Tvøde: Naar Forhandlingerne om den foreliggende Sag ikke i Dag indledes af det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Pagh), som ifølge sin store kommunale Erfaring og Stilling i Købstadforeningen maatte

kunne have gjort det paa fortrinlig Maade, er det, fordi det ærede Medlems Helbreds-tilstand ikke tillader det. — Idet jeg i Dag i Stedet for det ærede Medlem tager Ordet her, vilde det maaske være naturligt, om jeg optrak Hovedlinierne af Udviklingen i Købstadkommunernes Styrelse, men da jeg gaar ud fra, at ærede Medlemmer saavel fra egen offentlig Virksomhed som fra Forhandlingerne i Folketinget og i Købstadforeningerne, bl. a. paa det sidste Repræsentantskabsmøde den 10de December i Fjor, hvoraf De ville have modtaget trykt Referat, alle sammen kende det særdeles vel, skal jeg ikke opholde det høje Tings Tid med en saadan Gennemgang, men direkte gaa til at beskæftige mig med det foreliggende Lovforslag.

Hovedbestemmelsen i Lovforslaget indfører jo egentlig ikke noget nyt. Vi kende fra Tiden før 1868, at Kommunalbestyrelserne selv valgte deres Formand, men der er den Forskel, at den Gang havde Kommunalbestyrelserne ved deres Side en Magistrat, som ganske vist i enkelte Byer kun bestod af Politimesteren som Borgmester, men i flere større Byer tillige af nogle af Kongen udnævnte Raadmænd og nogle af Kommunalbestyrelsen valgte saakaldte borgerlige Raadmænd. Det var med andre Ord tidligere et saakaldt Tokammerssystem, medens man nu, naar Byraadene selv vælge deres Formænd, kun vil faa et Et-kammersystem. Naar man nu staar ved den Overgang at skulle gaa bort fra de kongevalgte Formænd, skal jeg dog fremhæve, at med Hensyn til Kommunernes økonomiske Sikring tror jeg ikke, man har nogen som helst Grund til at klage over, hvordan den har været og endnu er under de kongevalgte Borgmestres Forsæde i Byraadene. Der har vel været de Byfogder, der kun meget nødtigt have givet sig af med de kommunale Anliggender, som helst have villet holde sig til deres Dommer- og Politimestergerning. Men paa den anden Side skal det ogsaa her vidnes, at der mellem de kongevalgte Borgmestre har været mange udmærkede kommunale Mænd, som Kommunerne have været overordentlig vel tjente med. Naar vi da skulle gaa over fra den Ordning, som har bestaaet her i Landet i Købstadkommunerne siden 1. Januar 1869, kan jeg ikke tænke mig, at det skulde være, fordi der tilstræbes større Sikring af Kommunernes økonomiske Forhold. Jeg tror, det er den almindelige Udvikling af Befolkningens kommunale og politiske Sans, som har op-